

บทคัดย่อ

170698

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการอบรมเลี้ยงดูกับ
เอกลักษณ์แห่งตนของวัยรุ่น
ชื่อผู้เขียน นางสาวพรพิมล เปลียนภักดิ์
ชื่อปริญญา วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชา จิตวิทยาพัฒนาการ
ปีการศึกษา 2548

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. รองศาสตราจารย์อุบลรัตน์ เฟ็งสถิตย์ ประธานกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์ปรารักษ์สุทิพย์ ทรงวุฒิสีล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการอบรมเลี้ยงดูและเอกลักษณ์
แห่งตนของวัยรุ่น เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของเอกลักษณ์แห่งตนของวัยรุ่นที่ได้รับ
กระบวนการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน รวมทั้งเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการอบรม
เลี้ยงดูกับเอกลักษณ์แห่งตนของวัยรุ่น

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ วัยรุ่นที่กำลังศึกษาในระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 จากวิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี
วิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย และวิทยาลัยการอาชีพกาญจนภิเษกหนองจอก จำนวน
459 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบสอบถามกระบวนการอบรม
เลี้ยงดู และแบบสอบถามเอกลักษณ์แห่งตน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ One-way ANOVA และการหา
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. วัยรุ่นที่ได้รับการรู้ถึงกระบวนการอบรมเลี้ยงดูว่าพ่อได้อบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนในระดับมาก แม่ได้อบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนในระดับมาก พ่อได้อบรมเลี้ยงดูแบบใช้อารมณ์ในระดับปานกลาง แม่ได้อบรมเลี้ยงดูแบบใช้อารมณ์ในระดับปานกลาง และวัยรุ่นมีเอกลักษณ์แห่งตนในระดับมาก
2. วัยรุ่นที่ได้รับกระบวนการอบรมเลี้ยงดูต่างกันต่างก็มีเอกลักษณ์แห่งตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยวัยรุ่นที่พ่อและแม่อบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมีเอกลักษณ์แห่งตนสูงกว่าวัยรุ่นที่พ่อและแม่อบรมเลี้ยงดูแบบใช้อารมณ์ และวัยรุ่นที่พ่อและแม่อบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและแบบใช้อารมณ์ไปพร้อมกัน และวัยรุ่นที่พ่อและแม่อบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและแบบใช้อารมณ์ไปพร้อมกัน มีเอกลักษณ์แห่งตนสูงกว่าวัยรุ่นที่พ่อและแม่อบรมเลี้ยงดูแบบใช้อารมณ์
3. กระบวนการอบรมเลี้ยงดูแบบพ่อและแม่รักสนับสนุนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเอกลักษณ์แห่งตน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($r = .381$) กระบวนการอบรมเลี้ยงดูแบบพ่อและแม่ใช้อารมณ์ มีความสัมพันธ์ทางลบกับเอกลักษณ์แห่งตนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($r = -.386$) และกระบวนการอบรมเลี้ยงดูแบบพ่อและแม่ใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและแบบใช้อารมณ์ไปพร้อมกัน ไม่มีความสัมพันธ์กับเอกลักษณ์แห่งตน

Correlation Coefficient were used for the purposes of data analysis.

The research findings were as follows:

1) Adolescents received a high level of support from both the father and mother in terms of child rearing practice; adolescents received a moderate level of emotional support in terms of both the father's and mother's child rearing practice, and adolescents had a high level of ego identity.

2) There were significant differences ($p < .001$) in the socialization process and ego identity among adolescents who had experienced different levels of socialization; adolescents with parents who adopted supportive child rearing practices had more ego identity than adolescents with parents who adopted emotional child rearing practices and adolescents with parents who engaged in supportive and emotional child rearing practices. In addition, adolescents with parents who engaged in supportive and emotional child rearing practices had more ego identity than adolescents with parents who engaged in emotional child rearing practices.

3) There was a positive relationship ($r = .381$ $p < .001$) between parents' supportive child rearing practices and the ego identity of the adolescents. However, there was a negative relationship ($r = -.386$ $p < .001$) between parents' emotional child rearing practices and the ego identity of the adolescents, and there was no significant difference between parents' supportive and emotional child rearing practice and the ego identity of the adolescents.